

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

27. března 2014 *

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Informační společnost — Směrnice 2001/29/ES — Webové stránky zpřístupňující veřejnosti kinematografická díla bez souhlasu nositelů práva souvisejícího s právem autorským — Článek 8 odst. 3 — Pojem ‚zprostředkovatelé, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práva s ním souvisejícího‘ — Poskytovatel internetového připojení — Příkaz určený poskytovateli internetového připojení, jenž mu zakazuje poskytovat zákazníkům přístup k webovým stránkám — Vyvážení základních práv“

Ve věci C-314/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakousko) ze dne 11. května 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 29. června 2012, v řízení

UPC Telekabel Wien GmbH

proti

Constantin Film Verleih GmbH,

Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, K. Lenaerts, místopředseda Soudního dvora vykonávající funkci soudce čtvrtého senátu, M. Safjan, J. Malenovský (zpravodaj) a A. Prechal, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. června 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za UPC Telekabel Wien GmbH M. Bulgarinim a T. Höhnem, Rechtsanwälte,
- za Constantin Film Verleih GmbH a Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH A. Manakem a N. Kraftem, Rechtsanwälte,
- za rakouskou vládu A. Poschem, jako zmocněncem,

* Jednací jazyk: němčina.

- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s W. Ferrante, avvocato dello Stato,
- za nizozemskou vládu C. Schillemans a C. Wissels, jako zmocněnkyněmi,
- za vládu Spojeného království L. Christie, jako zmocněncem, ve spolupráci s S. Malyniczem, barrister,
- za Evropskou komisi J. Samnadda a F. W. Bulstem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. listopadu 2013,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 5 odst. 1 a 2 písm. b) a čl. 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230), jakož i některých základních práv zakotvených unijním právem.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi UPC Telekabel Wien GmbH (dále jen „UPC Telekabel“) na jedné straně a společnostmi Constantin Film Verleih GmbH (dále jen „Constantin Film“) a Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH (dále jen „Wega“) na straně druhé, jehož předmětem byla žaloba, jíž se posledně uvedené společnosti domáhaly toho, aby bylo společnosti UPC Telekabel nařízeno zablokování přístupu jejích klientů k webovým stránkám, které veřejnosti zpřístupňují některé filmy těchto společností bez jejich souhlasu.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 9 a 59 odůvodnění směrnice 2001/29 uvádějí:

„9) Jakákoliv harmonizace autorského práva a práv s ním souvisejících musí vycházet z vysoké úrovně ochrany, jelikož taková práva jsou pro duševní výtvořiny zásadní. [...] Duševní vlastnictví bylo proto uznáno za nedílnou součást vlastnictví.

[...]

59) Pro činnost porušující právo mohou být zejména v digitálním prostředí v rostoucí míře třetími stranami využívány služby zprostředkovatelů. V mnoha případech mají takoví zprostředkovatelé nejlepší možnost ukončit takovou činnost porušující právo. Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné dostupné sankce a ochranná opatření, nositelé práv by z toho důvodu měli mít možnost žádat o soudní zákaz činnosti proti zprostředkovateli, který v rámci sítě [přenáší porušení práva, jehož se dopustila třetí strana, týkající se] chráněného díla nebo jiného předmětu ochrany. [...]. Podmínky a úpravy týkající se takových soudních zákazů by měly být ponechány na vnitrostátních právních předpisech členských států.“
- 4 Článek 1 uvedené směrnice nadepsaný „Oblast působnosti“ stanoví v prvním odstavci následující:

„Tato směrnice se vztahuje na právní ochranu autorského práva a práv s ním souvisejících v rámci vnitřního trhu, a to se zvláštním zřetelem na informační společnost.“

- 5 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Právo na sdělování děl veřejnosti a právo na zpřístupnění jiných předmětů ochrany veřejnosti“, ve druhém odstavci stanoví:

Členské státy stanoví výlučné právo udělit svolení nebo zakázat zpřístupnění veřejnosti po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnost má k těmto předmětům ochrany přístup z místa a v době, který si zvolí:

[...]

- c) pro výrobce prvotních záznamů filmů v případě originálu a rozmnoženin jejich filmů;

[...]“

- 6 Článek 8 směrnice 2001/29 nadepsaný „Sankce a ochranné prostředky“ uvádí ve třetím odstavci:

„Členské státy zajistí, aby nositelé práv měli možnost žádat o soudní zákaz ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících.“

Rakouské právo

- 7 Ustanovení § 18a odst. 1 zákona o autorském právu (Urheberrechtsgesetz) ze dne 9. dubna 1936 (BGBl. 111/1936), ve znění novely zákona o autorském právu z roku 2003 (Urheberrechtsgesetz-Novelle 2003, BGBl. I, 32/2003, dále jen „UrhG“), stanoví následující:

„Autor má výlučné právo zpřístupnit veřejnosti dílo po drátě nebo bezdrátově takovým způsobem, který umožňuje každému přístup z místa a v době, které si zvolí.“

- 8 Ustanovení § 81 odst. 1 a 1a UrhG stanoví:

„1. Každý, jehož výlučné právo vyplývající z tohoto zákona bylo porušeno nebo kdo se takového porušení obává, může podat zdržovací žalobu. Žaloba může být rovněž podána proti vlastníkovu podniku, pokud k porušení došlo v rámci činnosti jeho podniku jedním z jeho zaměstnanců nebo zmocněncem, nebo pokud takové porušení hrozí. Ustanovení § 81 odst. 1a se použije obdobně.

1a. Využije-li ten, kdo se takového porušení dopustí, nebo ten, od něhož takové porušení hrozí, služeb zprostředkovatele, lze podat zdržovací žalobu podle prvního odstavce i proti tomuto zprostředkovateli [...]"

- 9 Ustanovení § 355 odst. 1 exekučního řádu (Exekutionsordnung) zní:

„Při exekuci nařízené proti osobě, již bylo uloženo zdržet se nebo strpět určité jednání, se postupuje tak, že za každé protiprávní jednání po nabytí vykonatelnosti exekučního titulu exekuční soud při vydání souhlasu s exekucí uloží na návrh peněžitý trest. Za každé další protiprávní jednání uloží exekuční soud na návrh další peněžitý trest nebo trest odnětí svobody v celkové délce až jednoho roku. [...]"

- 10 Z vysvětlení předložených předkládajícím soudem v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že adresát zákazu může za účelem zproštění se odpovědnosti uplatnit ve stadiu výkonu rozhodnutí, že přijal veškerá opatření, která lze po něm požadovat k zabránění zakázanému výsledku.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 11 Poté, co společnosti Constantin Film a Wega, které se zabývají výrobou kinematografických děl, zjistily, že určité webové stránky nabízí bez jejich svolení možnost stahování nebo sledování některých jimi vyrobených filmů prostřednictvím funkce „streaming“, předložily soudu rozhodujícímu o předběžných opatřeních na základě § 81 odst. 1a UrhG návrh na vydání soudního příkazu, jímž mělo být společnosti UPC Telekabel, která je poskytovatelem internetového připojení, nařízeno, aby svým zákazníkům zablokovala přístup k těmto webovým stránkám, neboť jsou na nich bez jejich svolení veřejnosti zpřístupňována kinematografická díla, k nimž mají právo související s právem autorským.
- 12 Usnesením ze dne 13. května 2011 uložil Handelsgericht Wien (Rakousko) společnosti UPC Telekabel zákaz poskytovat zákazníkům přístup k předmětným webovým stránkám, jemuž se měla uvedená společnost podřídit zejména blokadí názvu domény a současné IP adresy („Internet Protocol“) těchto webových stránek, jakož i jakékoli jiné IP adresy uvedených stránek, o jejíž existenci tato společnost případně věděla.
- 13 V červnu 2011 ukončily předmětné webové stránky provoz po zásahu německé pořádkové policie vedeném proti provozovatelům těchto stránek .
- 14 Usnesením ze dne 27. října 2011 Oberlandesgericht Wien (Rakousko), jakožto odvolací soud, částečně změnil usnesení soudu prvního stupně z důvodu, že v něm byly chybně specifikovány prostředky, jimiž měla společnost UPC Telekabel provést blokadu předmětných webových stránek a vyhovět tím usnesení o uložení soudního příkazu. Tento závěr učinil Oberlandesgericht Wien na základě úvahy, že § 81 odst. 1a UrhG musí být vykládán konformně s článkem 8 odst. 3 směrnice 2001/29. Uvedený soud měl dále za to, že společnost UPC Telekabel poskytuje zákazníkům přístup k obsahům, které jsou protiprávně zpřístupňovány na internetu, a musí být tedy považována za zprostředkovatelku, jejíž služby jsou využívány k porušování práva souvisejícího s autorským právem, takže společnosti Constantin Film a Wega byly oprávněny domáhat se vydání příkazu vůči této společnosti. Stan ochrany autorského práva však Oberlandesgericht Wien shledal, že společnosti UPC Telekabel lze pouze uložit, a to ve formě povinnosti dosažení určitého výsledku, aby svým zákazníkům zakázala přístup k předmětným webovým stránkám, avšak že jí musí být ponechána volnost volby prostředků k jeho dosažení.
- 15 Společnost UPC Telekabel podala opravný prostředek „Revision“ u Oberster Gerichtshof (Rakousko).
- 16 Na podporu svého opravného prostředku společnost UPC Telekabel zejména uvádí, že její služby nelze považovat za služby, které byly využívány k porušování autorského práva nebo práva s ním souvisejícího ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29, neboť neměla žádný obchodní vztah k provozovatelům předmětných webových stránek a není prokázáno, že její vlastní zákazníci jednali protiprávně. V každém případě společnost UPC Telekabel tvrdí, že každé z případných blokačních opatření lze technicky obejít a některá z nich jsou nadměrně nákladná.
- 17 Za těchto podmínek se Oberster Gerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru k rozhodnutí následující předběžné otázky:

„1) Má být čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 [...] vykládán v tom smyslu, že osoba, která na internetu zpřístupňuje předměty ochrany bez souhlasu nositele práv [ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice 2001/29], využívá služeb poskytovatele [internetového] připojení osob, které využívají přístupu k těmto předmětům?

V případě záporné odpovědi na první otázku:

- 2) Je rozmnožování pro soukromé užití [ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29] a krátkodobé nebo příležitostné rozmnožování [ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/29] přípustné pouze, pokud originál rozmnožování byl rozmnožován, distribuován nebo veřejně zpřístupňován oprávněně?

V případě kladné odpovědi na první nebo druhou otázku, a pokud tedy musí být vůči poskytovateli [internetového] připojení vydán soudní zákaz ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29:

- 3) Je slučitelné s unijním právem, a zejména s požadavkem vyvážení základních práv zúčastněných osob, aby bylo poskytovateli internetového připojení zcela obecně (tedy bez nařízení konkrétních opatření) zakázáno, aby svým zákazníkům umožňoval přístup k určitým webovým stránkám, s jejichž celým obsahem anebo jeho podstatnou částí nevyslovil nositel práv souhlas, jestliže poskytovatel připojení může donucovací sankce postihující porušení tohoto zákazu odvrátit prokázáním toho, že již učinil všechna opatření, která je od něj možné rozumně požadovat?

V případě, že třetí otázka bude zodpovězena záporně:

- 4) Je slučitelné s unijním právem, zejména s požadavkem vyvážení základních práv zúčastněných osob, aby byla poskytovateli [internetového] připojení nařízena určitá opatření v tom směru, aby svým zákazníkům ztížil přístup k webovým stránkám s protiprávně zpřístupněným obsahem, jestliže tato opatření, jež vyžadují nezanedbatelné náklady, lze lehce a bez zvláštních technických znalostí obejít?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti předběžných otázek

- 18 Úvodem je nutno uvést, že okolnost, že byl ukončen provoz webových stránek, o něž se jedná ve věci v původním řízení, nemá za následek nepřípustnost předběžných otázek.
- 19 Podle ustálené judikatury je totiž v rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU, které je založeno na jasném rozdělení funkcí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci nezbytnost a relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. března 2013, Aziz, C-415/11, bod 34).
- 20 Soudní dvůr tak může odmítnout žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané vnitrostátním soudem pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (výše uvedený rozsudek Aziz, bod 35).
- 21 Tak tomu ale ve sporu v původním řízení není, neboť ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že podle rakouského práva musí předkládající soud vydat rozhodnutí na základě skutečností popsanych v rozhodnutí vydaném v prvním stupni, tedy v době, kdy byly webové stránky dotčené ve věci v původním řízení ještě přístupné.
- 22 Z výše uvedeného vyplývá, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K první otázce

- 23 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda má být čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 vykládán v tom smyslu, že osoba, která na webových stránkách zpřístupňuje předměty ochrany bez souhlasu nositele práv ve smyslu čl. 3 odst. 2 této směrnice, využívá služeb poskytovatele internetového připojení těch osob, které si tyto předměty prohlížejí, kterýžto by měl být považován za zprostředkovatele ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29.
- 24 Úvodem je třeba uvést, že ve věci v původním řízení je nesporné, že předměty ochrany byly zpřístupněny uživatelům webových stránek bez svolení nositelů práv uvedených v čl. 3 odst. 2.
- 25 Vzhledem k tomu, že podle tohoto ustanovení požívají nositelé práv výlučného práva poskytnout svolení k veškerým úkonům spočívajícím ve zpřístupnění děl veřejnosti nebo je zakázat, je nutno konstatovat, že zpřístupnění předmětu ochrany na webových stránkách, k němuž došlo bez souhlasu nositelů práv, porušuje autorské právo a práva s ním související.
- 26 K nápravě takového zásahu do těchto práv se mohou jejich nositelé podle čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 domáhat vydání soudního zákazu ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování některého z jejich práv.
- 27 Jak totiž uvádí bod 59 odůvodnění směrnice 2001/29, vzhledem k tomu, že jsou služby zprostředkovatelů v rostoucí míře využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících, mají tito zprostředkovatelé v mnoha případech nejlepší možnost taková porušování ukončit.
- 28 V projednávaném případě uložil Handelsgericht Wien a poté i Oberlandesgericht Wien společnosti UPC Telekabel, která je poskytovatelem internetového připojení, jemuž byl určen soudní příkaz dotčený ve věci v původním řízení, aby ukončila porušování práv společností Constantin Film a Wega.
- 29 UPC Telekabel nicméně zpochybňuje, že ji lze ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 považovat za zprostředkovatele, jehož služby jsou využívány k porušování autorského práva nebo práva s ním souvisejícího.
- 30 V této souvislosti vyplývá z bodu 59 odůvodnění směrnice 2001/29, že pojem „zprostředkovatel“ použitý v čl. 8 odst. 3 této směrnice se vztahuje na každou osobu, která v rámci sítě přenáší porušení práva, jehož se dopustila třetí strana, a jež se týká chráněného díla nebo jiného předmětu ochrany.
- 31 S ohledem na cíl sledovaný směrnicí 2001/29 vyplývající zejména z bodu 9 odůvodnění, jímž je zaručit nositelům práv vysokou úroveň ochrany, musí být takto použitý pojem porušování práva chápán tak, že zahrnuje rovněž situaci, kdy je předmět ochrany zpřístupněn na internetu bez souhlasu nositelů dotčených práv.
- 32 Vzhledem k tomu, že poskytovatel přístupu k internetu je nezbytným účastníkem jakéhokoli přenosu materiálu porušujícího právo na internetu mezi jedním z jeho klientů a třetí stranou, protože poskytnutím přístupu k síti tento přenos umožňuje (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 19. února 2009, LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, C-557/07, Sb. rozh. s. I-1227, bod 44), je proto třeba mít za to, že takový poskytovatel internetového připojení, o jakého se jedná ve věci v původním řízení, který umožňuje svým klientům přístup k předmětům ochrany zpřístupňovaným na internetu třetí stranou, je zprostředkovatelem, jehož služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29.

- 33 Tento výklad je potvrzen cílem sledovaným směrnicí 2001/29. Vyloučení poskytovatelů internetového připojení z působnosti čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 by totiž podstatně snížilo ochranu nositelů práv zamýšlenou touto směrnicí (v tomto smyslu viz výše uvedené usnesení LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, bod 45).
- 34 Uvedený závěr nemůže být vyvrácen tvrzením, že je k uplatnění čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 nezbytná existence smluvního vztahu mezi poskytovatelem internetového připojení a osobou, která porušila autorské právo nebo právo s ním související.
- 35 Ze znění uvedeného čl. 8 odst. 3 ani z jiného ustanovení směrnice 2001/29 totiž nevyplývá, že by byl vyžadován zvláštní vztah mezi osobou porušující autorské právo nebo právo s ním související a zprostředkovatelem. Tento požadavek nelze navíc vyčíst ani z cílů sledovaných touto směrnicí, neboť připuštění takového požadavku by znamenalo snížení právní ochrany přiznané dotčeným nositelům práv, zatímco cílem uvedené směrnice, jak vyplývá zejména z bodu 9 odůvodnění, je zaručit těmto nositelům vysokou úroveň ochrany.
- 36 Závěr, k němuž Soudní dvůr dospěl v bodě 30 tohoto rozsudku, nelze vyvrátit ani tvrzením, že pro vydání soudního příkazu vůči poskytovateli internetového připojení musí nositelé autorského práva nebo práva s ním souvisejícího prokázat, že někteří klienti uvedeného poskytovatele sledují na dotčených webových stránkách skutečně předměty ochrany zpřístupněné bez souhlasu nositelů práv.
- 37 Směrnice 2001/29 totiž vyžaduje, aby opatření, která musí členské státy přijmout k dosažení souladu s touto směrnicí, měla za cíl nejen ukončení porušování autorského práva a práv s ním souvisejících, ale také předcházení dalším porušováním (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. listopadu 2011, Scarlet Extended, C-70/10, Sb. rozh. s. I-11959, bod 31 a ze dne 16. února 2012, SABAM, C-360/10, bod 29).
- 38 Takový preventivní účinek přitom předpokládá, aby nositelé autorského práva nebo práva s ním souvisejícího mohli jednat bez nutnosti prokazovat, že zákazníci poskytovatele internetového připojení skutečně sledují předměty ochrany zpřístupňované bez souhlasu uvedených nositelů.
- 39 Je tomu tak tím spíše, že existence jednání spočívajícího ve zpřístupnění díla veřejnosti předpokládá pouze to, že uvedené dílo bylo veřejnosti zpřístupněno, a není rozhodující, že osoby, které tuto veřejnost tvoří, měly či neměly ve skutečnosti k tomuto dílu přístup (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. prosince 2006, SGAE, C-306/05, Sb. rozh. s. I-11519, bod 43).
- 40 S ohledem na výše uvedené je na první otázku třeba odpovědět tak, že čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která na webových stránkách zpřístupňuje předměty ochrany bez souhlasu nositele práv ve smyslu čl. 3 odst. 2 této směrnice, využívá služeb poskytovatele internetového připojení těch osob, které si tyto předměty prohlíží, kterýžto musí být považován za zprostředkovatele ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29.

Ke druhé otázce

- 41 Vzhledem k odpovědi podané na první otázku není třeba na druhou otázku odpovídat.

Ke třetí otázce

- 42 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být základní práva uznaná unijním právem vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo poskytovateli internetového připojení prostřednictvím příkazu vydaného soudem zakázáno poskytovat zákazníkům přístup k webovým stránkám, na nichž jsou online zpřístupňovány předměty ochrany bez souhlasu nositelů práv, pokud

tento soudní příkaz neupřesňuje, jaká opatření musí tento poskytovatel připojení přijmout, a pokud tento poskytovatel může uniknout sankcím postihujícím porušení uvedeného příkazu, prokázáním toho, že již přijal všechna opatření, jež po něm lze rozumně požadovat.

- 43 Jak vyplývá z bodu 59 odůvodnění směrnice 2001/29, pravidla pro vydávání soudních příkazů, která musí členské státy upravit podle čl. 8 odst. 3 této směrnice, jako jsou pravidla stanovící podmínky, které je třeba splnit, a postup, jímž je třeba se řídit, jsou záležitostmi vnitrostátního práva.
- 44 Tato vnitrostátní pravidla, stejně jako jejich uplatňování vnitrostátními soudy, musí respektovat omezení vyplývající ze směrnice 2001/29, jakož i z pramenů práva, na které odkazuje její třetí bod odůvodnění (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek *Scarlet Extended*, bod 33 a citovaná judikatura).
- 45 Při posuzování slučitelnosti takového příkazu, o který se jedná ve věci v původním řízení, jenž byl přijat na základě čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29, s unijním právem je proto třeba zohlednit především požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, a to v souladu s článkem 51 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek *Scarlet Extended*, bod 41).
- 46 Soudní dvůr již judikoval, že v případě kolize několika základních práv mají členské státy při provádění směrnice povinnost dbát na to, aby ji vykládaly takovým způsobem, který zajistí spravedlivou rovnováhu mezi různými základními právy chráněnými unijním právním řádem. Dále je nutné, aby při uplatňování opatření provádějících tuto směrnici do vnitrostátního právního řádu, orgány a soudy členských států nejen vykládaly své vnitrostátní právo v souladu s uvedenou směrnicí, ale rovněž, aby se neopíraly o takový její výklad, který by byl v rozporu s danými základními právy nebo s jinými obecnými zásadami unijního práva, jako je zásada proporcionality (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. ledna 2008, *Promusicae*, C-275/06, Sb. rozh. s. I-271, bod 68).
- 47 V projednávané věci je třeba poukázat na to, že takový soudní příkaz, o který se jedná ve věci v původním řízení, jenž byl přijat na základě čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29, koliduje zaprvé především s autorskými právy a právy s nimi souvisejícími, která jsou součástí práva duševního vlastnictví, a jsou tedy chráněna na základě čl. 17 odst. 2 Listiny, zadruhé se svobodou podnikání, které požívají takové hospodářské subjekty, jako jsou poskytovatelé internetového připojení, na základě článku 16 Listiny, jakož i zatřetí s právem uživatelů internetu na informace, jejichž ochranu zaručuje článek 11 Listiny.
- 48 Stran svobody podnikání je nutno uvést, že tato svoboda je vydáním takového soudního příkazu, který je předmětem věci v původním řízení, omezena.
- 49 Svoboda podnikání totiž mimo jiné zahrnuje právo každého podniku využít v mezích odpovědnosti, kterou nese za vlastní jednání, možnosti volně nakládat hospodářskými, technickými a finančními zdroji, jež má k dispozici.
- 50 Soudní příkaz, o který se jedná ve věci v původním řízení, přitom zatěžuje svého adresáta povinností, která omezuje jeho volnost využívání zdrojů, jež má k dispozici, neboť jej nutí přijmout opatření, která pro něj mohou znamenat značné náklady, vést k výrazným dopadům na organizaci jeho činností nebo vyžadovat obtížná a složitá řešení.
- 51 Tento soudní příkaz však podle všeho nezasahuje do samotné podstaty práva na svobodu podnikání takového poskytovatele internetového připojení, o něhož se jedná ve věci v původním řízení.

- 52 Zprvč takový soudní příkaz, jako je příkaz, o který se jedná ve věci v původním řízení, ponechává určení konkrétních opatření, jež mají být přijata k dosažení sledovaného výsledku, na volbě adresáta, takže tento si může zvolit ta opatření, která nejlépe odpovídají jemu dostupným zdrojům a možnostem a jsou slučitelná s ostatními povinnostmi a výzvami, s nimiž se musí vypořádávat při výkonu činnosti.
- 53 Zadruhé poskytuje jeho adresátovi možnost zprostit se odpovědnosti prokázáním toho, že přijal všechna opatření, která po něm lze rozumně požadovat. Tato možnost zproštění se odpovědnosti přitom vede zcela jasně k tomu, že adresát tohoto soudního příkazu nebude nucen přinášet neúnosné oběti, což se zdá být odůvodněné zejména s ohledem na skutečnost, že tento adresát není původcem porušování základního práva duševního vlastnictví, které vedlo k přijetí uvedeného soudního příkazu.
- 54 V této souvislosti musí mít adresát takového soudního příkazu, jako je příkaz, jenž je předmětem původního řízení, možnost, jakmile budou známa opatření, která přijal k vyhovění příkazu, a předtím než bude případně přijato rozhodnutí o uložení sankce, uplatnit v soudním řízení, v souladu se zásadou právní jistoty, že přijal skutečně taková opatření, která po něm lze rozumně požadovat k zabránění nepřipustnému výsledku.
- 55 Avšak adresát takového soudního příkazu, jako je soudní příkaz, který je dotčený ve věci v původním řízení, musí při volbě opatření, která je nutné přijmout k vyhovění tomuto příkazu, dbát na dodržení základního práva uživatelů internetu na svobodu informací.
- 56 Opatření, která přijme poskytovatel internetového připojení, musí být v tomto ohledu striktně cílená v tom smyslu, že musí sloužit k ukončení porušování autorského práva nebo práva s ním souvisejícího, jehož se dopouští třetí strana, aniž tím budou dotčeni uživatelé internetu, kteří využívají služeb tohoto poskytovatele k právem dovolenému přístupu k informacím. Jinak by se zásah uvedeného poskytovatele do práva uvedených uživatelů na informace jevil z hlediska sledovaného cíle jako neodůvodněný.
- 57 Vnitrostátní soudy musejí mít možnost ověřit, že tomu tak skutečně je. Je přitom nutno poznamenat, že pokud v případě takového soudního příkazu, jako je příkaz, o který se jedná ve věci v původním řízení, přijme poskytovatel internetového připojení opatření, která mu umožní realizaci požadovaného zákazu, nebudou mít vnitrostátní soudy možnost provést takovou kontrolu ve stadiu exekučního řízení, pokud v tomto ohledu nedojde k jeho zpochybnění. Aby tedy základní práva uznaná unijním právem nebránila vydání takového soudního příkazu, jako je soudní příkaz, o který se jedná ve věci v původním řízení, musí vnitrostátní procesní pravidla upravit možnost uživatelů internetu uplatnit před soudem svá práva, jakmile jsou známa opatření přijatá poskytovatelem internetového připojení k vyhovění příkazu.
- 58 Pokud jde o právo duševního vlastnictví, je nutno nejprve uvést, že není vyloučeno, že výkon takového soudního příkazu, o který se jedná ve věci v původním řízení, nepovede k úplnému ukončení porušování práva duševního vlastnictví dotčených osob.
- 59 Jak bylo totiž konstatováno, adresát takového soudního příkazu má možnost zprostit se odpovědnosti a nepřijmout některá případně proveditelná opatření, pokud je nelze považovat za opatření, jež po něm lze rozumně požadovat.
- 60 Dále není vyloučeno, že technika umožňující zcela ukončit porušování práva duševního vlastnictví neexistuje nebo není prakticky proveditelná, což by mělo za následek, že některá přijatá opatření by bylo za určitých okolností možné tím či oním způsobem obejít.
- 61 Je nutno uvést, že z čl. 17 odst. 2 Listiny nijak nevyplývá, že právo duševního vlastnictví je nedotknutelné, a že by tedy jeho ochrana musela být nezbytně zajištěna absolutně (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek *Scarlet Extended*, bod 43).

- 62 Opatření přijatá adresátem při výkonu takového soudního příkazu, jako je soudní příkaz dotčený ve věci v původním řízení, musí být proto dostatečně účinná k zajištění efektivní ochrany dotčeného základního práva, což znamená, že musí vést k zabránění nebo alespoň ke ztížení nedovolených prohlížení předmětů ochrany a ke skutečnému odrazení uživatelů internetu, kteří využívají služeb adresáta tohoto soudního příkazu, od prohlížení těchto předmětů, které jim byly zpřístupněny za porušení uvedeného základního práva.
- 63 Proto je nutno uvést, že i když opatření přijatá k vyhovění takovému soudnímu příkazu, jako je příkaz, o který se jedná v původním řízení, nebudou moci vést za určitých okolností k úplnému ukončení porušování práva duševního vlastnictví, nelze je nicméně považovat za neslučitelná s požadavkem spravedlivé rovnováhy, kterou je nutno v souladu s čl. 52 odst. 1 *in fine* Listiny nastolit mezi všemi příslušnými základními právy, avšak za podmínky, že zbytečně nezbavují uživatele internetu možnosti využít oprávněného přístupu k dostupným informacím a vedou k zabránění nebo alespoň ke ztížení neoprávněných prohlížení předmětů ochrany a ke skutečnému odrazování uživatelů internetu, kteří využívají služeb adresáta tohoto soudního příkazu, od prohlížení těchto předmětů, které byly zpřístupněny za porušení práva duševního vlastnictví.
- 64 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že základní práva uznaná unijním právem musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby bylo poskytovateli internetového připojení prostřednictvím příkazu vydaného soudem zakázáno poskytovat zákazníkům přístup k webovým stránkám, na nichž jsou online zpřístupňovány předměty ochrany bez souhlasu nositelů práv, pokud tento soudní příkaz neupřesňuje, jaká opatření musí tento poskytovatel připojení přijmout, a pokud tento poskytovatel může uniknout sankcím postihujícím porušení uvedeného soudního příkazu prokázáním toho, že již přijal všechna opatření, jež po něm lze rozumně požadovat, avšak za podmínky, že přijatá opatření zbytečně nezbavují uživatele internetu možnosti využít oprávněného přístupu k dostupným informacím a vedou k zabránění nebo alespoň ke ztížení neoprávněných prohlížení předmětů ochrany a ke skutečnému odrazování uživatelů internetu, kteří využívají služeb adresáta tohoto soudního příkazu, od prohlížení těchto předmětů, které byly zpřístupněny při porušení práva duševního vlastnictví, což musí ověřit vnitrostátní orgány a soudy.

Ke čtvrté otázce

- 65 Vzhledem k odpovědi podané na třetí otázku není třeba na čtvrtou otázku odpovídat.

K nákladům řízení

- 66 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 8 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která na webových stránkách zpřístupňuje předměty ochrany bez souhlasu nositele práv ve smyslu čl. 3 odst. 2 této směrnice, využívá služeb poskytovatele internetového připojení těch osob, které si tyto předměty prohlíží, kterýžto musí být považován za zprostředkovatele ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29.**

- 2) **Základní práva uznaná unijním právem musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby bylo poskytovateli internetového připojení prostřednictvím příkazu vydaného soudem zakázáno poskytovat zákazníkům přístup k webovým stránkám, na nichž jsou online zpřístupňovány předměty ochrany bez souhlasu nositelů práv, pokud tento soudní příkaz neupřesňuje, jaká opatření musí tento poskytovatel připojení přijmout, a pokud tento poskytovatel může uniknout sankcím postihujícím porušení uvedeného soudního příkazu prokázáním toho, že již přijal všechna opatření, jež po něm lze rozumně požadovat, avšak za podmínky, že přijatá opatření zbytečně nezabavují uživatele internetu možnosti využít oprávněného přístupu k dostupným informacím a vedou k zabránění nebo alespoň ke ztížení neoprávněných prohlížení předmětů ochrany a ke skutečnému odrazování uživatelů internetu, kteří využívají služeb adresáta tohoto soudního příkazu, od prohlížení těchto předmětů, které byly zpřístupněny při porušení práva duševního vlastnictví, což musí ověřit vnitrostátní orgány a soudy.**

Podpisy.